

[Else-Merete Ross.]

områder, hvor vi ønsker samarbejdet videre udbygget.

Mit parti tiltræder gerne forslaget om ratifikation af samarbejdstraktaten mellem de nordiske lande, som den er udformet og undertegnet på Nordisk Råds møde i Helsingfors i marts i år. Vi gør det i overbevisning om, at det vil bidrage til at befæste og udvikle det samarbejde, vi finder så naturligt mellem de nordiske lande.

Aksel Larsen: Det er jo rigtigt, at det nordiske samarbejde, som efterhånden er vokset frem, er blevet til, uden at der har været nogen konvention eller lignende aftaler til at dække det eller sikre dets opretholdelse og videreførelse. Det er nu engang noget, som ikke har været nødvendigt her i Norden.

At det alligevel er kommet dertil, at man nu efter vedtagelsen i Nordisk Råd vil afslutte en regulær samarbejdsaftale mellem de nordiske lande, skyldes den særlige situation, vi befinder os i, idet i hvert fald Danmark har indledt forhandlinger om eventuelt medlemskab af de seks landes fællesmarked. Om Norge muligvis vil indlede sådanne forhandlinger, ved vi ikke helt nøjagtigt; det afhænger af, hvorledes det går med den debat, der foregår i øjeblikket i det norske storting, og af den afgørelse, som ved debattens afslutning skal træffes. I hvert fald er der hermed skabt en ny situation, også fordi det er ganske klart, at hvis et eller to af de nordiske lande bliver medlem af den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation — eller det, vi herhjemme kalder fællesmarkedet — vil mulighederne for det nordiske samarbejde på forskellige områder blive i høj grad påvirket deraf.

Det var dette, der i fjor fik hr. Bertil Ohlin fra Sverige til at fremkomme med tanken om, at der burde afsluttes en sådan konvention eller samarbejdsoverenskomst, og ønsket herom blev også fremført over for Nordisk Råd i form af et medlemsforslag undertegnet af hr. Karl-August Fagerholm fra Finland, hr. Finn Moe fra Norge og hr. Bertil Ohlin fra Sverige. I dette medlemsforslag gav man dels den nødvendige begrundelse for en sådan samarbejdsoverenskomst, dels udtrykte man ønsket

om, hvad den skulle indeholde. Begrundelsen var så ligetil: hvis man gav det bestående samarbejde en art højtidelig konfirmation gennem en konvention, måtte det blive bedre og lettere at opretholde dette samarbejde, også dersom et eller flere af de nordiske lande skulle tilslutte sig den ene eller den anden sammenslutning, som ikke alle nordiske lande var medlemmer af. Samtidig indeholdt dette medlemsforslag en skitsering af, hvorledes overenskomsten burde udarbejdes. Medlemsforslaget gik ud på, at Nordisk Råd skulle opfordre regeringerne til at indgå en konvention mellem de 5 nordiske lande, som fastlagde hidtil opnåede resultater i det nordiske offentlige samarbejde, og som skulle angive retningslinjerne for dets fortsatte udvikling.

Jeg skulle tro, at der måtte være praktisk taget enstemmighed i Nordisk Råd om, at sådan skulle samarbejdsaftalen være; den skulle fastlægge de hidtil opnåede resultater. Et udkast til samarbejdsoverenskomst blev også udformet efter disse retningslinjer, nemlig af Nordisk Råds sekretariat. Det kunne muligvis have været bedre; men jeg vil ved denne lejlighed ikke undlade at sige, at det i hvert fald var adskilligt bedre og mere tilfredsstillende end det forslag, Nordisk Råd blev stillet over for, da de 5 landes regeringer havde taget udkastet fra sekretariatet og arbejdet det om.

Det forslag til samarbejdsoverenskomst, vi blev præsenteret for i Helsingfors, og som blev vedtaget omtrent uændret, fastlægger ikke de hidtil opnåede resultater og modsvarer altså således ikke medlemsforslaget. Jeg kan ikke lade være med at sige, at som samarbejdsoverenskomsten nu foreligger — og også på baggrund af de kommentarer, vi har hørt til den, bl. a. af det ærede medlem hr. Harald Nielsen — forekommer det, at man synes villig til at opgive i hvert fald en væsentlig del af det nordiske samarbejde, der er etableret, fremfor at stille som betingelse for et eller flere af de nordiske landes optagelse i fællesmarkedet, at fællesmarkedet tillader det bestående nordiske samarbejde videreført uændret eller udvidet. Det var ganske klart på Nordisk Råds møde i Helsingfors, at parlamentarikerne, som deltog i mødet, ikke fandt, at forslaget, der forelå fra